

Joulurauhan julistus

On joulu. Salit ja tuvat säteilevät valosta. Haarakynttilöitä palaa pöydillä. Komeisiin kruunuihin ja yksinkertaisiin, riippuviin havukiehkuroihin on sytytetty elävät liekit. Kuusi on kaiken keskuksena. Köyhän majan pieni näre kantaa oksillaan muutamia vaatimattomia kynttilänpätkiä, mutta ne tuottavat yhtä paljon iloa ja ihastusta kuin korkeitten kuusien kymmenet juhla-valot. Kodin kynttilät palavat. Koska on joulu.

Joulu merkitsee kodin juhlaa kaikille, jotka kodista mitään välittävät ja kynttilöitä, valoa jokaiselle, joka valon voi sytyttää. Kynttilöiden loistaessa kauniissa kuusessa isä avaa joulupakettinsa, jossa on almanakka ja äiti toisen, josta tulee esiin pikkutytön ompelema kirjanmerkki. Ja lapset kierittelevät kirjavia tilkkupallojansa ilosta nauraen, eivätkä nyrpistä huuliansa ruokapöydän ääressä. On ihmeellisen juhlaista ja iloista.

Hämärän tullen muistamme joulukynttilöin myös heitä, jotka eivät enää ole kanssamme viettämässä joulua.

Niin sitten joulun ilta kuluu ja joutuu yö ja kodin joulukynttilät palavat hiljalleen loppuun. Mutta hyvissä ja onnellisissa kodeissa ja sydämissä jää elävä liekki, joka ei sammuu, tuomaan lämpöä ja rakkautta. Ihmeellisiä nämä kodin kynttilät. Ne eivät aina näy, mutta niiden tuoma heijastus hohtaa ja niiden hehku tuntuu. Kiitos siis joulun valosta ja sammumattomista kodin kynttilöistä, jotka joulun liekki on sytyttänyt.

Näin kuvaili hämeenlinnalais-syntyinen kirjailija Hilja Haahti lähes sata vuotta sitten kirjassaan Kodin kynttilät.

Mistä syntyy hyvä joulu ja lämmin joulumieli? Uskon, että se aito joulun tuntu syntyy läheisistä ympärillämme, joiden kanssa saamme viettää juhlapäiviä. Joulu on perinteitä täynnä. Vuosikymmenten varrelta varmasti myös meidän jokaisen omaan jouluun on siirtynyt jotain perittyä ja rakasta. Perinteitä, jotka tekevät joulusta joulun.

Tänään me saamme aistia vanhanajan joulutunnelmaa täällä Vähä-Kurjen torpassa, jonka seinät kätkevät sisäänsä niitä muistorikkaita perinteitä menneiltä vuosikymmeniltä. Oljet pehmentävät askelten ääniä ja kynttilät lepattavat hiljaa. Kaikki tuoksuu talvelle ja nuoskalumelle joulusiivouksen jäljiltä. Pirtti on jäänyt sellaiseksi, kuin se olisi aamuvarkaisella jätetty joulukirkkoon lähtiessä, odottamassa asukkaitaan kiirehtimään takaisin ja täyttämään seinänsä lauluin sekä leikein.

Joulun muutos on luontaista, kuten se on ollut jo vuosisatoja. Perinteitä tulee ja menee, mikä on osoitus elävästä ja elinvoimaisesta kulttuurista. Sellaisesta, joka joustaa kuin himmelin olki jälkilöylyissä eikä katkea. Ei kannata surra mennyttä, vanhan ajan joulua, sillä elämme aina hyvän ajan joulua.

Joulutunnelma on lähellä ja läsnä. Hiljalleen voimme rauhoittua viettämään tätä rikasta ja rakasta juhlaamme. Näillä sanoilla haluankin julistaa joulurauhan ja toivottaa teille kaikille hyvää, ja rauhallista joulua!